

Faculteten». Saken ansågs uppenbarligen vara af ej ringa betydelse (säkerligen emedan ledamotskap i sagda Inspectura var förenadt med ekonomisk fördel), och samtliga Faculteterna hade afgifvit mer eller mindre utförliga yttranden. LINNÉ hade underskrifvit medicinska fakultetens, af Prof. SIDRÉN författade yttrande, hvarjämte han, då frågan förevar i Consistorium den 19 December 1772, »påstod att till undvikande af slika twistigheter borde lönen hädan efter icke blifwa större, än som den i Staten föreskrifwes» — en mening, som dock icke delades af någon mer än Professor SOLANDER. Ärendet förekom sedan vid flera sammanträden samt föranledde vidlyftiga protokoll och ganska polemiska yttranden, särskildt mot det af LINNÉ framställda förslaget, hvilket han och SOLANDER (d. 19/1) vidhöll, emedan »de nogsam erinrade sig, att wid den tid de förra gången Inspecturam ærarii bestridde och så länge ansvaret och mödan ännu wida wägnar war större än belöningen, om den sanmas förrättande Faculteterna emellan ingen skiljaktighet någonsin varit», hvarjämte de själfva förklarade, att, när deras tur blefve att tjänstgöra såsom ledamöter i Inspectura ærarii, »de wille häldre komma öfverens at med den förut wauliga och i staten anslagna lilla lön, om Herrar Collegæ deruti behagade ingå, sig åtnöja». — Vid det sammanträde (d. 25/1), som LINNÉ var hindrad att bevista, inlades af Prof. MELANDER en ytterligare protest häremot; något beslut fattades dock ej i frågan, utan skulle samtliga protokollen till kanslern öfversändas. Dennes utslag blef, med hänsyn till ordningsföljden mellan professorerna, öfverensstämmande med Juridiska och Medicinska fakulteternas mening, men om nedsättning af arvodet nämndes intet ord.

139.

Uti det af Herr Lieutenanten Hising begärde lånet af 170000 dlr för Herr Kammarherren Hoffsten,¹ wågar jag för min del intet ingå, ty

1. har Hans Kongl. Maj:t, under sitt höga Cancellariat, allernådigst befalt, at så snart tilgång blifwer, skall Auditorium Carolinum adopteras till bibliothèque, hwilket långt för detta af Consistorio är resolverat.

2. Faller mig synnerligt at bortlåna ett Capital, som Academien ännu ej hafwer, utan hoppas få.

3. Om framdeles Academien skulle komma at behöfwa sielf penningar, til oförtänkte nödwändigheter, har den då bundit händerna på sig.

4. Ser jag ingen nödwändighet til en sådan antepregnerad förbindelse, helst i dessa penningelöse tider; alltid gifwas de, som med full säkerhet wilja låna penningar.